

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/279/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418201804
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6418201804.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudcov Mgr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobcu T. F., narodeného XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom XXX XX P. D. XXX, právne zastúpeného JUDr. Jánom Falisom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Lermontovova 14, 811 05 Bratislava, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 2.671,70 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5Csp/23/2018-88 z 30. mája 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.542,62 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne, počítaným od 22. 03. 2018 do zaplatenia (prvý výrok) a v závislom výroku o trovách konania (tretí výrok) **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovi **n e p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žiar nad Hronom, ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“), odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 30. 05. 2018 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.542,62 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne, počítaný od 22. 03. 2018 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (prvý výrok). Ďalej okresný súd konanie o žalobe žalobcu čo do uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 129,08 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne, počítaný od 22. 03. 2018 do zaplatenia zastavil (druhý výrok). O trovách prvoinštančného konania okresný súd rozhodol tak, žalobcovi priznáva voči žalovanému náhradu trov konania v pomere 90,34% trov konania (tretí výrok).

2. Z odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2671,70 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 22. 03. 2018 do zaplatenia.

3. Po uvedení zákonných ustanovení § 3 ods. 1, § 34, § 43, § 43a, § 44 ods. 2, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 54 ods. 2, § 451 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), § 497 Obchodného zákonníka (ďalej aj „ObZ“), § 1 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 6 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Zákon o spotrebiteľských úveroch“, resp. „zák. č. 129/2010 Z. z.“), § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, okresný súd podrobil súdnej kontrole predloženú Zmluvu o úvere a konštatoval, že: „V priebehu sporu žalobca zobrať žalobu v časti späť, nakoľko úhrady neboli vykonané v takom rozsahu ako konštatovali

v podanej žalobe. U prvej zmluvy žalobca vykonal úhrady vo výške 1.268,36 Eur a u druhej zmluvy vo výške 1.274,26 Eur, spolu boli vykonané úhrady vo výške 2.542,62 Eur. Na základe toho žalobca čo do sumy 129,08 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne počítaný od 22. 03. 2018 do zaplatenia zobral žalobu späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby súd v uvedenom rozsahu konanie zastavil (§ 145 ods.2 CSP). Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že žalobca podpísal Žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/ Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX dňa 24. 03. 2015 v P. D. a žalovaný dňa 25. 03. 2015 v W. (obe zmluvy). V návrhoch na uzavretie zmlúv (bod 5. Údaje o požadovanom revolvingovom úvere) boli vyplnené údaje v bode 5. a to : predpokladaná mesačná platba (spolu s platbou podľa Dohody o poskytnutí služieb, ak bude uzavretá) 64,54 Eur, poskytnutá čiastka úveru 1.110 Eur, splatnosť úveru (počet splátok) 36, mesačná splátka (vrátane úrokov) 39,27 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.524,72 Eur, predpokladaná RPMN 27,01 %, ročná úroková sadzba 17,75 %, priemerná RPMN 34,42 %, poskytnutá čiastka revolvingu 1.110 Eur, dlžník musí zaplatiť 1.524,72 Eur, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 27,01 %, ročná úroková sadzba revolvingu 17,75 %, poplatok za poskytnutie úveru 111 Eur. Žalobca zmluvy s takto uvedenými údajmi podpísal dňa 24. 03. 2015 v P. D.. Žalovaný vyplnil údaje v bode 6. zmlúv a tieto aj podpísal v W. dňa 25. 03. 2015. V bode 6. sú uvedené údaje o schválenom úvere: informatívny údaj o mesačnej platbe (spolu s platbou podľa Dohody o poskytnutí služieb) 64,54 Eur, poskytnutá čiastka úveru 1.110 Eur, splatnosť úveru (počet splátok) 36, mesačná splátka (vrátane úrokov) 39,27 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.524,72 Eur, RPMN 26,81 %, ročná úroková sadzba 17,75 %, priemerná RPMN 34,42 %, poskytnutá čiastka revolvingu 1.110 Eur, dlžník musí zaplatiť 1.524,72 Eur, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 26,81 %, ročná úroková sadzba revolvingu 17,75 %, poplatok za poskytnutie úveru 111 Eur. Následne zo strany žalobcu už k akceptácii návrhu nedošlo. Nemal možnosť namietat' alebo nesúhlasit' s údajmi, ktoré následne doplnil žalovaný v bode 6 a ktoré sú odlišné od údajov v bode 5. a to čo sa týka RPMN za úver a predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu. Je jednoznačné, že v prípade dopĺňovania údajov do znenia zmluvy alebo uvedenia iných údajov (v inej hodnote) sa jedná o zmenu návrhu (44 ods.2 OZ), ktorý mal žalobca prijať a keďže zákon vyžaduje pod sankciou neplatnosti v prípade zmlúv o spotrebiteľskom úvere písomnú formu zmluvy, žalobca mal formulár opäť opatrit' svojim podpisom a následne rovnopis doručiť do dispozície žalovaného. V danom prípade však tento postup nebol súdu preukázaný, zmluvy tak nemajú zákonom vyžadovanú písomnú formu a preto súd uzavrel, že zmluva je neplatná. Údaje o schválenom úvere žalovaným v čase, kedy Zmluvy o revolvingovom úvere podpisoval žalobca, totiž neboli obsahom zmlúv, preto ich žalobca nemohol akceptovať. Zmenené údaje, ktoré boli obsahom bodu 6. Žiadostí o poskytnutie revolvingu/Zmlúv o revolvingovom úvere smerové žalovaným žalobcovi, predstavovali nový návrh na uzatvorenie zmlúv a v konaní nebolo preukázané, že žalobca takýto návrh akceptoval. Pre absolútnu neplatnosť je charakteristické, že pôsobí ex tunc, t. j. od začiatku; priamo zo zákona a súd na ňu prihliada z úradnej povinnosti (ex officio); nie je prípustná konvalidácia alebo ratifikácia, teda nie je ju možné napraviť, keďže nemožno naprávať úkon, ktorý neexistuje s tým, že absolútna neplatnosť nie je časovo obmedzená. Vyššie uvedený postup žalovaného pri uzatváraní zmlúv je súdu známy z rozhodovacej činnosti. Súd s poukazom na hospodárnosť konania neposudzoval, či zmluvy obsahujú zákonom stanovené náležitosti ako aj to či je RPMN uvedené v správnej výške, nakoľko na posúdenie neplatnosti zmlúv z dôvodu nedostatku písomnej formy nemal žiadny vplyv. V obsahovo rovnakých právnych veciach zaujali už odvolacie senáty totožné stanovisko o neplatnosti Zmluvy o revolvingovom úvere napr. rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Co/351/2017 zo dňa 31. 01. 2018, 15Co/143/2017 zo dňa 27. 09. 2017, 16Co/1048/2015 zo dňa 08. 06. 2017, 15Co/367/2016 zo dňa 29. 11. 2017. Ani Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi datované dňom podpisu Žiadostí/ Zmlúv veriteľom (žalovaným), ktorý dátum je neskorší než je dátum podpisu dlžníka (žalobcu), nemožno považovať za uzavretie Zmlúv o revolvingovom úvere, predstavuje iba jednostranné oznámenie veriteľa vo vzťahu k dlžníkovi, ktorý nie je súčasťou dvojstranného právneho úkonu - Žiadostí o poskytnutie revolvingového úveru/Zmlúv o revolvingovom úvere (právny názor Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/367/2016 zo dňa 29. 11. 2017). Zmluva je neplatným právnym úkonom, nakoľko nebola uzatvorená v zákonom predpísanej písomnej forme. Bezdôvodné obohatenie v zmysle Občianskeho zákonníka (§ 451 OZ) v pozitívnom vyjadrení je majetkový prospech získaný: 1/plnením bez právneho dôvodu, 2/ plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, 3/ plnením z neplatného právneho úkonu, 4/ majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov, 5/ plnením za toho, kto podľa práva mal plniť sám. O plnenie bez právneho dôvodu ide, ak právny dôvod k plneniu od začiatku vôbec neexistoval. Bezdôvodné obohatenie je majetkový prospech získaný okrem iných i z neplatného právneho úkonu. V prípade ak žalobca (v pozícii dlžníka) zaplatil žalovanému vyššiu sumu, než mu bola poskytnutá žalovaným

(veriteľom) na základe Zmlúv o revolvingovom úvere, ktoré nespĺňajú atribúty platného právneho úkonu, došlo na strane žalovaného k vzniku bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovenia § 451 a nasl. OZ (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/223/2016 zo dňa 31. 01. 2017). Žalobca na Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zaplatil sumu 2.267,36 Eur (č. l. 20-23), reálne mu bol poskytnutý úver vo výške 999,- Eur (č. l. 20), pričom k plneniu nad rámec istiny došlo v rozsahu 1.268,36 Eur, čo predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného. Na druhú Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX žalobca zaplatil sumu 2.273,26 Eur (č. l. 34-36), reálne mu bol poskytnutý úver vo výške 999,- Eur (č. l. 34), pričom k plneniu nad rámec istiny došlo v rozsahu 1.274,26 Eur, čo predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného. Žalobcovi tak vzniklo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.542,62 Eur (1.268,36 Eur plus 1.274,26 Eur). Vzhľadom na to, súd žalobe žalobcu v tejto časti vyhovel, nakoľko bola dôvodná. Nakoľko žalovaný je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, prisúdil súd žalobcovi aj úrok z omeškania. Pri rozhodovaní o uplatnenom úroku z omeškania sa súd riadil právnou úpravou úrokov z omeškania obsiahnutou v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. (ďalej len „nariadenie“) v znení účinnom od 01. 02. 2013, keďže záväzkový vzťah medzi stranami sporu vznikol po tomto dátume. Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Súd prisúdil žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z priznanej istiny vo výške 2.542,62 Eur od 22. 03. 2018 (deň nasledujúci po konci lehoty na dobrovoľné plnenie) do zaplattenia. Žalobca súdu predložil výzvu na úhradu adresovanú žalovanému zo dňa 19. 03. 2018, s výzvou na úhradu do 21. 03. 2018. Žalovaný doručenie výzvy nerozporoval“.

4. Na rozhodnutie o trovách konania okresný súd aplikoval ustanovenie § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) a rozhodol podľa pomeru úspechu a neúspechu v spore tak, že vzhľadom na prevažný úspech žalobcu v spore, mu priznal voči žalovanému náhradu trov konania v pomere 90,34 % (95,17 % mínus 4,83 %).

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, konkrétne do výroku, ktorým okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.542,62 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne, počítaný od 22. 03. 2018 do zaplattenia (prvý výrok) a proti závislému výroku o trovách konania (tretí výrok), podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti zmenil tak, že žalobu zamietne aj v časti, v ktorej jej bolo vyhovené a prizná mu náhradu trov konania.

6. V odôvodnení odvolania namietal, že súd prvej inštancie nezdôvodnil, na základe akých skutočností a z akých dôvodov mal zato, že údaj o RPMN by si účastníci zmluvy vôbec legálne mohli dohodnúť. Vzhľadom na špecifickosť uvedeného údaju, spôsob jeho určenia ako kogentné pravidla stanovené zákonom pre jeho výpočet, je takýto formalistický prístup súdu predčasný. Súd prvej inštancie sa nezaoberal tým, či ide o dohodnuteľný údaj alebo nie, teda či a aj RPMN nepatrí medzi údaje, ktorej nie je možné dohodnúť. Hodnota RPMN sa medzi stranami úverovej zmluvy nikdy nedojednávava, preto si ju dohodnúť ani nemôžu, pretože to vyplýva z právnej úpravy upravujúcej spôsob určenia tohto údaju. Aj súdna prax dospela k obdobnému záveru. Ak má byť údaj o RPMN vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy znamená to, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v danom čase a medzi tieto údaje patrí aj dátum prvého čerpania úveru. Zákonná úprava určenia RPMN nie len svojím textom, ale aj spôsobom jeho určenia vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnuteľný, ale určený presne stanoveným spôsobom. Z napadnutého rozsudku nie je zrejmé, na základe čoho dospel okresný súd k záveru o navrhnutí údaju o RPMN žalobcom, keď žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiadny návrh RPMN neobsahuje, uvádza sa v nej len údaj o predpokladanej RPMN. Otázka dohody o RPMN nebola zo strany okresného súdu posúdená z hľadiska zákonnej úpravy či takú dohodu pozná a predpokladá. Nesúhlasil s posúdením súdu prvej inštancie otázku vzniku zmluvných vzťahov. V súvislosti s uvedenou argumentáciou poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/839/2016 zo dňa 29. 06. 2016. Pokiaľ by odvolací súd prijal záver o dohodovaní RPMN, jeho dôsledkom by bola nemožnosť vzniku zmluvy uzatvárateľnej dištančným spôsobom.

7. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

8. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (podľa § 34 CSP) vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku,

ktorým okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.542,62 Eur s príslušenstvom (prvý výrok) a v závislom výroku o trovách konania (tretí výrok) podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Zmluva je dvojstranný úkon, ktorý vzniká na základe dvoch vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle dvoch strán. Pri uzatváraní zmlúv platí zmluvná voľnosť. Zmluvná voľnosť sa týka jednak možnosti výberu určitého typu zmluvy a jednak tvorby obsahu. To znamená, že účastníci si tvoria obsah zmluvy sami. Obsah zmluvy však nesmie byť v rozpore s kogentnými ustanoveniami OZ, pretože by takéto dojednania boli neplatné. Spravidla stačí k uzavretiu zmluvy konsenz oboch účastníkov zmluvy. Tak je to u tzv. konsenzuálnych zmlúv (u vôľových úkonov). Niektoré zmluvy sú však v Občianskom zákonníku konštruované tak, že k platnosti zmluvy sa vyžaduje okrem konsenzu aj určitý reálny úkon. Ide o tzv. reálne zmluvy.

11. Návrhom na uzavretie zmluvy (oferta) v zmysle § 43a OZ rozumieme prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je adresovaný jednej alebo viacerým určitým (individuálne určeným) osobám a prejav ktorého je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. Pre posúdenia okamihu vzniku zmluvy, resp. vôbec jej uzavretie, je veľmi dôležitý právny úkon prijatia návrhu zmluvy. Prijatím návrhu je včas urobený prejav vôle osoby, ktorej bol návrh určený, že súhlasí s návrhom zmluvy bez výhrad dodatkov obmedzení alebo iných zmien. Takýto úkon je účinný a vyvoláva právne následky okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s návrhom (a s jeho obsahom) dôjde navrhovateľovi. To je zároveň okamih, kedy možno hovoriť o tom, že zmluva bola uzavretá. Z uvedeného vyplýva aby právny úkon prijatia návrhu sa stal perfektným: a/ musí byť urobený osobou, ktorej bol určený (oprávnenou konať za druhého účastníka zmluvy), b/ musí byť urobený včas, c/ nesmie obsahovať žiadne doplnky, obmedzenia, resp. výhrady či iné zmeny, d/ musí byť účinný a musí dôjsť navrhovateľovi. Zákon požaduje aktívne konanie subjektu. Mlčanie alebo nečinnosť sami osebe neznamenajú prijatie návrhu. Pokiaľ by jedna z uvedených podmienok (a/ - d/) nebola splnená, nemohlo by dôjsť k uzavretiu zmluvy. Je veľmi dôležité, aby akceptant, ktorý prijíma návrh neurobil vo svojom prejave zmeny, doplnky, dodatky, obmedzenia alebo výhrady. Takýto prejav by sa považoval za odmietnutie návrhu, a zároveň by to bol nový návrh, resp. protinávrh. K uzavretiu zmluvy by v danom prípade mohlo dôjsť iba vtedy, ak by pôvodný navrhovateľ (teraz ako akceptant) prijal nový návrh, ktorý mu zaslal pôvodný akceptant (teraz navrhovateľ) podľa presne určených pravidiel na prijatie návrhu. Aby bola zmluva uzavretá, musí byť úplná zhoda oboch strán v otázke obsahu zmluvy.

12. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu, že údaje o požadovanom revolvingovom úvere (bod 5. žiadosti) sú odlišné od údajov o schválenom revolvingovom úvere (bod 6. žiadosti): 1/ Z bodu 5. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvy o revolvingovom úvere č.XXXXXXXXXXX okrem iných vyplýva, že žalobca požiadala dňa 24. 03. 2015 o úver vo výške 1.110,- Eur, so splatnosťou úveru (počet splátok) 36, s mesačnou splátkou 39,27 Eur, s predpokladanou RPMN 27,01 %. Žalovaný dňa 25. 03. 2015 schválil výšku úveru ako žiadal žalobca v sume 1.110,- Eur, so splatnosťou úveru (počet splátok) 36, s mesačnou splátkou 39,27 Eur, avšak s RPMN 26,51 % (č. I. 24 spisu). 2/ Z bodu 5. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č.XXXXXXXXXXX okrem iných vyplýva, že žalobca dňa 24. 03. 2015 požiadala o úver vo výške 1.110,- Eur, so splatnosťou úveru (počet splátok) 36, s mesačnou splátkou 39,27 Eur, a s predpokladanou RPMN 27,01 %. Žalovaný dňa 25. 03. 2015 schválil výšku úveru ako žiadal žalobca v sume 1.110,- Eur, so splatnosťou úveru (počet splátok) 36, s mesačnou splátkou 39,27 Eur, avšak s RPMN 26,51% (č. I. 10 spisu).

13. Podľa názoru odvolacieho súdu zmeniť výšku RPMN úveru bez toho, aby to neznamenal odmietnutie návrhu akceptantom (žalobcom) a zároveň aby to nebol nový návrh, resp. protinávrh, nie je v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 OZ možné. Údaje o schválenom úvere žalovaným v čase, kedy Zmluvy o revolvingovom úvere podpisoval žalobca, totiž neboli obsahom zmlúv, preto ich žalobca nemohol písomne akceptovať.

14. Ako bolo uvedené, zmenené údaje, ktoré boli obsahom bodu 6. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluvy o revolvingovom úvere smerované žalovaným žalobcovi, predstavovali nový návrh na uzatvorenie zmluvy a v konaní nebolo preukázané, či žalobca takýto návrh akceptoval.

15. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu, že Zmluva o revolvingovom úvere v rozpore so zákonom nemá písomnú formu podľa zák. č. 129/2010 Z. z..

16. Z uvedených dôvodov okresný súd správne posúdil nárok žalobcu v zmysle ustanovení § 451 a nasl. OZ o bezdôvodnom obohatení, pretože povinnosťou žalovaného bolo vydať majetkový prospech získaný od žalobcu bez právneho dôvodu vo výške 2.542,62 Eur vrátane jeho príslušenstva.

17. Odvolací súd zdôrazňuje, že je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný podľa ustanovenia § 379, § 380 CSP. Nakoľko žalovaný výšku úroku z omeškania, resp. dobu omeškania nenamietal, preto sa odvolací súd s priznaným úrokom z omeškania nezaoberal.

18. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu v odvolaní napadnutom výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.542,62 Eur s príslušenstvom (prvý výrok) potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP vrátane závislého výroku o trovách konania (tretí výrok), pretože okresný súd správne aplikoval ustanovenie § 255 ods. 2 CSP s prihliadnutím na čiastočný úspech strán v spore.

19. Odvolaním nenapadnutý výrok rozsudku prvoinštančného súdu (druhý výrok) zostal nedotknutý (§ 367 ods. 2 CSP).

20. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalobca, preto mu podľa vyššie uvedených ustanovení vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca si však žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a ani mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd rozhodol, že mu ich náhradu nepriznáva.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).